

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Jonstoni Historia Naturalis

Ioannis Ionstoni|| Theatrvm|| Vniversale Omnivm|| Animalivm||
Qvadrpedvm

Jonston, Jan

Heilbrunna, MDCCLV.

VD18 90528808

Illustration: Tab. LV. Vrsus. Baer.

urn:nbn:de:gbv:45:1-10966

Nome

Defcr

Vadia

McLan

Tab. I

Amph. B. var.

quibus e cavernarum latebris ad praedam noctu prodire solebat, excavata ibi scrobe aliqua, cratibus et aggesta terra levi superstratis, fallaciam occultarunt Indi. Veniens incautus, mas quidem erat, tigris decidit in foveam, et sudibus acutis in scrobis fundo defixis inhaesit. Saxis tum ingentibus ex fossae margine in eum sudibus infixum deiectis, peremptus est. In mille assulas, et mille frustula fixa dextra directas hastas, et ab alto iaculatas dirumpebat. Semianimis et exanguis formidine replebat intuentes, quid solutus et incolumis fecisset? Ioannes quidam Ledesma Hispalensis, Vaschi Nunnes amicus et laborum socius, de tigride illo se comedisse fassus est, bovinaque carne nihilo deteriorem esse retulit. Unde tigridem esse dicant, interrogati, qui nunquam tigridem viderant, respondent, a maculis, a feritate, a dexteritate, signisque aliis ab Auctoribus datis tigrim ar-

bitrari, cum et pardos et pantheras maculatos ex ipsis plerique se vidisse praedicent. Tigride mare perempto montes versus vestigia ipsius secuti, antrum, coniugale ipsius domicilium adeunt, duos absente genitrice catulos uberibus adhuc matris indigos auferunt. Mutato consilio, quo grandiusculos affectos in Hispaniam post haec mitterent, ferreis catenis diligenter in colla compositis, ad maternum antrum parvulos reportant a matre lactandos. Post paucos inde dies regressi ad speluncam, nec catulos reperientes, credebant eos a matre in frustra praerabie dilaceratos ablatosque, ne quispiam eis frueretur. Asserebant namque, solvi e catenis nullo pacto potuisse vivos. Pellis peremptae tigridis ad Hispaniolam, siccis herbis et culmo facta missa est ad Admirantum et Primores. Plura de his vide apud eundem Nieremberg. et Marcgr. H. B.

l. 6. c. 10.

CAPUT V.

De Urso.

Nomen.

Ursus, vel ab urgendo, quod impellendo tum homines, tum caeteros animantes prostrat, vel quasi orsus, quod ore suo formet foetus, seu quod in ventre orsus, extra ventrem linctu compleatur, vel quasi sursum, quia horret pilis, et *δασύτριχος* est, Latinis dictus est. Graeci *ἀρκτος*, vel ab *ἀρκῶ* propulso, quod ad iniurias propulsandas anterioribus pedibus valeat, vel ab *ἀρκέομαι*, quod sine externo alimento hiemem transigat, vocavere. Quantum ad rationem externarum partium: *Corpus* eicrassum, et vix mobile, semper crescere quidam affirmant, inventosque longitudine quinque cubitorum, latitudinis tantae, ut quodlibet vel bovis tergus vinceret, talemque Maximiliano Imperatori in Thermis Badensibus oblatum. *Pellis* ei spissa et villosa, *dentes* ferrati et penitus reconditi. *Os* longum, *celeris oculi*, *pedes* manibus similes, in brachiisque et

lumbis maxima vis, unde interdum posticis pedibus insunt, *cauda* diminuta, *genitale* simul ut exspiraverit cornescens. Adde his *mammam* quatuor, *ventriculum* amplum et *intestinum*, cum hieme in antris dormientes capti exenterantur, vacuum et adeo adductum, ut simul cohaerere videatur. Galenus nervos recurrentes, qui in aliis animalibus difficulter observantur, in hoc evidentissime conspici posse scribit. *Caput* ipsis invalidum est, vel praesertim synciput, quod leoni fortissimum, ideo urgente vi, praecipitaturi se ex aliqua rupe manibus ex operto iaciuntur. Eo tempore, quo latitant, *sanguinis* exiguas circa cor tantum habere guttas, reliquo corpori nihil inesse Theophrastus credit. Nulla denique eis secundum Plinium medulla, axungiam et lardum habere, Monachis in Mesuen visum. In plerisque terrarum

Solinus
Polyhist.
Plin. H. N.

Arist. H. A.
1. 8. c. 27.
Scalig. ed.
1. 8. c. 21.

Plin. H. N.
1. 8. c. 36.

Theophr.
de animal.
latitantib.

Descriptio

Vadian. in
Melam.

Q 2

rarum